

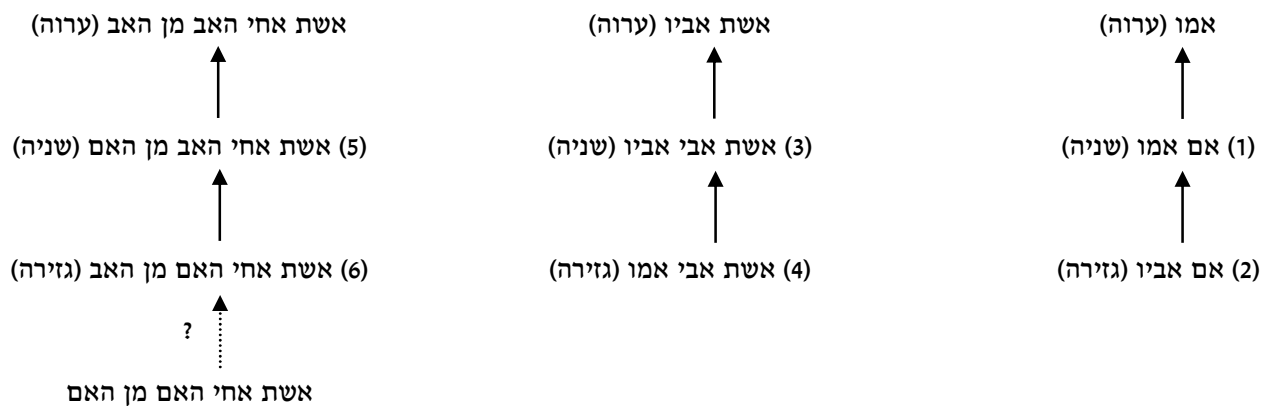
שניות	מדוע גזרו עליהם?	האם יש להם הפסק?
1	גזירה משום אמו	לא [גם אם אמו אסורה וכן הלאה]
2	גזירה משום אם אמו [ואע"ג דגזירה לגזירה הוא, משום דתרוייהו אימא רבתא קרו להו]	לא [גם אם אבי אביו אסורה וכן הלאה]
3	גזירה משום אשת אביו	לא [גם אשת אבי אביו אסורה וכן הלאה]
4	גזירה משום אשת אבי אביו [ואע"ג דגזירה לגזירה הוא, משום דתרוייהו אבא רבא קרו להו]	זעירי: כן [לכן אשת אבי אביו אמו מותרת] רב: לא [כדי שלא יטעו ויתירו באשת אבי אביו]
5	גזירה משום אשת אחי האב מן האב	רב: כן [לכן אשת אחי אביו מן האם מותרת]
6	גזירה משום אחי האב מן האם [ואע"ג דגזירה לגזירה הוא, משום דכולהו דבי דודי קרי להו]	רב: כן [לכן אשת אחי אמו מותרת]
7	גזירה משום כלתו	לא [גם כלת בן בנו אסורה]
8	גזירה משום כלת בנו	רב: כן [לכן כלת בת בתו מותרת]

ומותר אדם באשת חמיו ובאשת חורגו, ואסור בבת חורגו.

וחורגו מותר באשתו ובתו.

ואשת חורגו אומרת לו: אני מותרת לך ובתי אסורה לך.

אי הכי אשת חמיו נמי תימא: אני מותרת לך ובתי אסורה לך, דהויא אחות אשתו! הא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה.

תא שמע: דכי אתא רב יהודה בר שילא אמר, אמרי במערבא: כל שבנקבה ערוה, בזכר גזרו על אשתו משום שניה. ואמר רבא: וכללא הוא? חמותו ערוה, אשת חמיו מותרת! בת חמותו ערוה, אשת בן חמותו מותרת! בת חמיו ערוה, אשת בן חמיו מותרת! חורגתו ערוה, אשת חורגו מותרת! בת חורגתו ערוה, אשת בן חורגו מותרת. והא דרב יהודה בר שילא לאיתווי מאי? לאו לאיתווי אשת אחי האם מן האם, דכל שבנקבה ערוה - בזכר גזרו אשתו משום שניה. מאי שנא הנך, ומאי שנא הא? הא בחד קידושין מקרב לה, הנך עד דאיכא תרי קידושין לא מקרב להו.

אשת חמיו – מותרת	←	חמותו – ערוה
אשת בן חמותו – מותרת	←	בת חמותו – ערוה
אשת בן חמיו – מותרת	←	בת חמיו – ערוה
אשת חורגו – מותרת	←	חורגתו – ערוה
אשת בן חורגו – מותרת	←	בת חורגו – ערוה
אשת אחי האם מן האם – אסורה	←	אחות האם מן האם – ערוה